

Yüreğınle Dokun Bana

– AyferAksoy · 11 Nisan 2016

Neydi özlemek

Yağmurun toprağa kavuşması mıydı

Önce parça parça dökülüp

Sonra birleşmesi miydi

Yada

Yıllardır özlemini çektiklerinin

Dışa vurması mıydı

Susuzluk mıydı suyun başında

Kana kana su içmek istemek

İçin yanarken içememek miydi

Ya da

Bir cümlenin yarım kalması mıydı

Noktayı beklemesi miydi süresizce

Özlemini çektığım her şeyin

Özlemiyle dolu bedenim

Sevmekti aslında özlemek ve beklemek

Belki de kaç bahar muştuladı

Yollarımızı kesiştirdi bir güzde

Belli ki aynı yerden çok kırıldık

Dağılırken sınıandık

Hasret kaldık

Samimi içten bir söze

Bir sıcak tebessüme

Şimdi topla bütün hasretini

Öyle bir gel ki

Kalmasın içimizdekiler

Boş kâğıtta beyhude bir dize

Yüreğınle dokun bana

Öyle bir dokun ki

Utansın mesafeler

Yaklaş bölüşelim hüznümüzü
Öyle bir yaklaş ki
Birleşelim yakınlaştığımız yerden
Öyle bir sarıl ki
Bütünleşelim kırıldığımız yerden

Şiir & Yorum

Ayfer Aksoy